

anstaltninger for Ribe, som jeg anser for de eneste mulige til Ophjælpning af Byen, nemlig en forbedret Adgang fra Havet til den.

Det foreliggende Forslag er enstemmigt vedtaget i Folketinget, og den deri omhandlede Foranstaltning er jo en meget gammel Sag; den gaar saa langt tilbage som til 1642, saa det kan nok siges, at Tiden nu maatte være inde til at vedtage den. Den Kommission, som blev nedsat i 1865, og som afgav sin Betænkning i 1870, har ogsaa anbefalet Anlægget, men det lykkedes ikke da at gennemføre Sagen. Først da der viste sig en alvorlig Stræben fra de interesseredes Side ogsaa i pekuniær Henseende for at faa Sagen løst, idet de med stort Besvær fik rejst et Beløb paa 675,000 Kr., fremkom der et Andragende til Ministeriet for offentlige Arbejder, Dette indhentede Erklæringer fra Vandbygningsvæsenet og fra den før nævnte Kommission, som anbefalede Andragendet meget varmt, men til Slutning tilføjede: „Kommissionen kan derfor ikke skønne rettere, end at Digeanlægget vel er af Interesse for Ribe By og Borgere, men Digesagen er dog langt fra at være af saa megen Betydning for Ribe, at Byen ikke skulde trænge til mere direkte Hjælp paa anden Maade“. Altsaa, Kommissionen anbefalede enstemmigt det Forslag, som var kommet frem til dets Betænkning. Sagen hvilede da, indtil den forrige Aar i Slutningen af Samlingen blev rejst af Folketingsmanden for Ribe (Brorsen), men saa sent, at den ikke kunde føres til Ende i forrige Samling, og saa optog Regeringen, saaledes som den højtærede Minister udtalte, denne ene Del af Forslagene Ribe vedrørende ved i December at forelægge et Forslag, som omhandlede denne Sag. Dette Forslag gik efter første Behandling til et Udvalg, og der blev der som nævnt ikke alene af et Flertal paa 12 af Udvalgets 15 Medlemmer stillet det af Ministeren berørte Ændringsforslag om en Forandring af Slusen til en Kammersluse, men der blev tillige af hele Udvalget stillet 2 andre Forslag, nemlig om Udgifter til Vedligeholdelse og Pasning af dette Sluseanlæg, og om, at en Del af de Arbejder, som ere udførte af enkelte interesserede, skal godtgøres disse ved en Taksationsforretning. Det glædede mig, at dette Forslag om Kammerslusen, som var stillet af et Flertal paa 12 Medlemmer af alle Partier — hvilket jeg meget paaskønner — blev vedtaget i Folketinget med den Motivering, som den højtærede Minister omtalte. Til

disse Ændringsforslag har jeg ingen Bemærkninger at gøre, men jeg har blot et Par enkelte Bemærkninger med Hensyn til selve Forslaget, som det nu foreligger for Landstinget.

I § 2, sidste Stykke, bestemmes det, at det Beløb, som Staten laaner til Digeanlægget, skal forrentes og afdrages med $4\frac{1}{2}$ pCt. Jeg vilde meget have ønsket, at den højtærede Regering havde fulgt Andragerne, saaledes at Forrentning og Afdrag indskrænkedes til 4 pCt., altsaa til en Amortisering i 60 Aar. Man kan ganske vist ikke sige, at der er nogen Analogi mellem dette Laan og Laanene til Husmandsbrug, da disse ikke faa noget Tilskud, men Laanene dertil gives jo til 3 pCt., og man har for nylig set et Forslag fremsat i det andet Ting om at laane Bondestændens Sparekasse et større Beløb til $3\frac{1}{2}$ pCt. Jeg mener ogsaa, at Statskassen ikke vilde have løbet nogen Fare med Hensyn til Rentetab ved at lade denne nyttige Foranstaltning tilflyde et Laan paa disse Betingelser. Nu er der jo imidlertid i det andet Ting vedtaget $4\frac{1}{2}$ pCt., men jeg kunde ønske, at det maatte blive ændret til 4 pCt. Rente og Afdrag. — Endelig kunde jeg ogsaa ønske en lille Ændring i § 6. Jeg billiger fuldt ud, at ikke alene Regeringen, men ogsaa Amsraadet har et Medlem i den Bestyrelse, som bliver at vælge dels til Anlægget og dels siden til Styrelsen af dette Digeanlæg. Men naar det i Forslaget er bestemt, at de tre Medlemmer skulle vælges ikke alene „af“, men ogsaa „blandt“ de interesserede, forekommer det mig, at man ved Lovforslaget paalægger de interesserede en vis Tvang. Det kan jo tænkes, at de interesserede vilde være enige i at anse det for hensigtssvarende, at der mellem de af dem valgte var en særlig sagkyndig, men det ere de nu afskaarne fra efter Lovforslaget. Dersom man derimod stryger det lille Ord „blandt“, staa de delegerede frit og ville altsaa kunne vælge enten alle de tre delegerede blandt de interesserede eller udenfor disse. Vil man imidlertid ikke give dem denne ubetingede Frihed, vilde det efter min Mening være ret heldigt, om man sagde, at mindst de to Medlemmer skulle vælges blandt de interesserede; saa havde de dog Frihed ved Valget af den tredje.

Det er jo ganske vist et ret stort Beløb, som fordres af Staten, men det har, som oplyst, været aldeles umuligt for de interesserede at rejse et større Beløb end